"Fortsæt altid med at lære"

Fortsæt altid med at lære,' sagde præsiderende biskop Robert D. Hales ved eksamensafslutningen for LDS Business College den 6. juni i Assembly Hall i Salt Lake City.

- Uanset om man studerer videre eller begynder på arbejdsmarkedet, så er nøglen at fortsætte med at lære.

- At lære vil sige at udvikle sig mentalt og åndeligt i denne jordiske prøvestand, forklarede han. Hensigten med, at vi kom her til denne jord, er at lære af livets udfordringer, modgang og tragedier samt holde ud til enden.

Blandt mulige prøver, vi kan komme ud for, nævnte biskop Hales at være enlig og ensom, skilsmisse, barnløshed og dødsfald blandt vore kære.

Gode råd

Biskop Hales kom også med forslag til, hvordan vi kan forberede os på sådanne prøvelser i livet:

* Lær at arbejde intenst mod mål, at bede om styrke og vejledning i daglige beslutninger samt altid anerkende 'Din vilje ske.'

* Studér skrifterne og historie, biografier og psykologi for at få indblik i, hvordan andre har mødt prøvelser og holdt ud til enden.

* Vælg venner og en evig ægtefælle, der kan give jer råd og vil opbygge jer.

* Lær at tjene og hjælpe andre.

* Forstå, at selv i et fuldkomment liv vil der være prøvelser.

* Forstå, at når der begås fejl, er det ikke tilstrækkeligt at være ked af det. 'At være ked af det er ikke tilstrækkeligt, medmindre din sorg fører til omfattende anger og en forandring i hjertet, der resulterer i virkelig omvendelse,' udtalte biskop Hales.

* Forstå, at virkelig uddannelse ikke blot er eksamenskarakterer, men også at opnå visdom gennem livets erfaringer, at lytte til gode råd, at opnå en forståelse samt at udvise omsorg for dem, der er dårligt stillet.

* Lær dig selv at kende og udtryk tak for uddannelse og andre velsignelser.

Videre efter en eksamen

Når mange tusind hædres for at opnå en eksamen, er det ikke ufortjent. Det er præstationer, der har krævet en indsats, ofre og hårdt arbejde.

Men en afsluttende eksamen er netop ikke alene en afslutning. Det er også begyndelsen på resten af livet - det er ikke det endelige mål, men et niveau, hvorfra vi kan bygge videre.

En afsluttende eksamen er ikke en afslutning. Det er begyndelsen til resten af livet. (Foto TD).

Fremtiden indeholder mange usikre punkter for de fleste, men hvis vi efterlever tre ord, vil vejen være langt lettere.

Yde

Arbejdsgivere ansætter medarbejdere til at yde en indsats. De forventer produktivitet og præstationer. At opgaver udføres ordentligt, at arbejdet gøres hurtigt.

I alle situationer forventes det af os, at vi yder en indsats (L&P 58:27-29).

Konsekvens

En konsekvent indsats medfører altid resultater. At fastsætte små og store mål og konsekvent arbejde hen imod dem uden store udsving til højre eller venstre betyder, at det er os, der styrer vores tilværelse, og ikke tilværelsen, der styrer os. (Se løfterne i 1 Nephi 15:24).

Stabilitet

Stabilitet er næsten et synonym med konsekvens. Ved udførelsen af alle opgaver er det en fordel at være stabil - en, man kan stole på - en, der gør sin pligt - en, der holder ud.

Herren talte om stabilitet til de hellige i Missouri midt i deres trængsler: 'Thi endnu er riget jeres og skal være det evigt, dersom I ikke viger fra jeres standhaftighed. Så ske det. Amen' (L&P 82:24).

At lære er ikke blot noget, der sker i en skole som forberedelse på livet - at lære er selve formålet med livet. □

Træplantning og vandkamp i Aalborg

Den store skare UVere i Rebild Bakker 4. juli. De unge var let kendelige i deres T shirts og med deres banner. (Foto Andreasen).

Aalborg var rammen om Fest I Nord 1991. Det traditionsrige nordiske UV-stævne foregik på Tornhøjskolen i Aalborg. 280 deltagere fra de nordiske lande med enkelte repræsentanter fra Frankrig og USA deltog i Fest I Nord i dagene 2.-6. juli 1991.

- Når så mange unge sidste dages hellige udøver tro på, at vi får et pragtfuldt stævne, er det jo klart, at vi får et pragtfuldt sommervejr, sagde Palle Rosenkilde, der sammen med Marianne Vestbø ledede stævnet som UV-ledere i Aarhus Stav. Vejret under stævnet bød virkelig på nogle af de varmeste dage i mange år.

Dagene gik med sport, dans, roadshow, udflugt, tjenesteprojekter, sight seeing, vandkampe og alt, hvad der hører med.

Gadeoprydning

Stadsgartneren i Aalborg havde med glæde sagt ja til tilbuddet om hjælp. Omkring 200 unge tilbragte nogle timer med at samle affald op fra gaderne i Aalborg og omegn. De bar badges med sloganet fra Aalborg 'Ren by - Grøn by' og var udstyret med 2 slags plastposer. Den ene slags poser var til almindeligt affald, og nogle specielt designede poser var til hundeefterladenskaber.

De unge fjernede 186 poser med sorteret gadeaffald samt 614 stk. af type nr. 2. Stadsgartneren udtalte, at gæster i Aalborg normalt vil vide, hvad byen kan tilbyde dem, så det var sandelig en dejlig forandring.

UVerne plantede seks træer ud for Tornhøjskolen. (Foto: Anderasen).

Et af 'indsamlingsholdene' efter halvanden times opsamling. (Foto: Andreasen).

Aktionen blev også omtalt i lokalradioen, så al møjen gav Kirken god omtale i medierne og Aalborg bys velvilje. Samme aften blev 'Den gyldne Høm-Høm' uddelt til gruppen, der ydede den største indsats.

Træplantning

Aalborg kommune blev så begejstret, at vi fik lov til at 'skænke' 6 træer, der blev plantet uden for skolen. Træerne er 'skænket' af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, men det var Aalborg kommune, der betalte! Ved en mindre ceremoni plantede to repræsentanter fra hver af de deltagende lande et træ, mens de på deres eget sprog udtalte, at de plantede træet til minde om Fest I Nord 1991.

Rebild

4. juli var der udflugt til Rebild Bakker. Dagen blev indledt med pandekager i den specielle amerikanske centimetertykke morgen- madsvariant med rigelig tyktflydende sirup over. De færreste klarede mere end to stk.

Mange andre havde også fundet vej til de smukke bakker, hvor danskere og amerikanere fejrede USAs uafhængighedsdag. Tidligere har både præsident Benson og ældste Oaks været hovedtalere ved Rebild-festlighederne. De fleste bar den lyserøde stævne T-shirt med Fest I Nord-logo på forsiden og stævnets motto 'United We Stand' (vi står sammen) med store bogstaver på ryggen.

Til gallaaftenen var en gymnastiksal blevet pyntet med nationalflagene og ellers i staldstil med tilhørerende høballer spredt rundt omkring. Naturligvis spillede et ægte Country Band op til dans. Det var en virkelig flot fest, hvor stemningen var helt i top.

Ved festen fredag aften (igen i stalden) fik mange af deltagerne lejlighed til at vise de mange sang- og musiktalenter, der findes blandt Kirkens unge. Der kom mange store bifald fra tilskuerne.

Vidnesbyrd

Som traditionen byder, blev Fest I Nord afsluttet med et vidnesbyrdmøde, hvor stavspræsident Carsten Larsen fra Aarhus Stav repræsenterede Kirken. Mange bar deres vidnesbyrd til forsamlingen i en tilsyneladende uendelig kø, men alt må desværre ende på et tidspunkt.

Derefter blev der udvekslet adresser med mange nye venner fra de sidste 5 dage. Fest I Nord 91 var en dejlig tid sammen med næsten 300 fremmede og kendte, men alle var ens venner. □

Kim Andreasen
Aalborg Ward

Onsdagens grill-aften, hvor flere fik deres mad flamberet. (Foto: Andreasen).

Gør din familieaften levende

I april var det 76 år siden at præsident Joseph F. Smith udsendte et brev til stavspræsidenter, biskopper og forældre, hvori han bekendtgjorde:

'...vi råder og opfordrer til indstiftelsen af en familieaften overalt i Kirken. Det skal være et tidspunkt, hvor fædre og mødre kan samle deres børn om sig i hjemmet og lære dem Herrens ord.'

Brevet lovede en velsignelse til dem, der var lydige mod dette råd: 'Kærligheden i hjemmet vil øges og lydighed mod forældrene vil vokse. Troen vil udvikles i Israels ungdoms hjerter, og de vil få kraft til at modstå den ondskab og de fristelser, der omgiver dem.'

De første familieaften-hæfter udkommer

I de følgende år har Kirkens ledere fra tid til anden fremhævet vigtigheden af familieaftenen, især i 1960'erne. Ved generalkonferencens præstedømmemøde i oktober 1964 bekendtgjorde ældste Harold B. Lee fra De Tolv en fremhævelse af familieaftenen, der ikke var set tidligere.

'Vi vil til næste år se tiltag, der vil styrke forældrene i deres Gudgivne opgave, ved at vi lægger vægt på undervisningen af evangeliet i hjemmet.'

'Det første tiltag vil være at give hver eneste forælder en sæt lektioner, en til hver uge i det kommende år, således at de kan undervise deres familie i hjemmet.'

Det var grunden til at det første familieaftenshæfte blev udgivet for 26 år siden i 1965. For første gang fik forældrene trykte lektioner, som de kunne benytte i deres ugentlige undervisning.

Mandag bliver familieaften

Udgivelsen af disse undervisningsmaterialer medførte en ny understregning af familieaftenen på alle niveauer i Kirken. Nogle stave fastsatte en aften om ugen, der skulle bruges til at holde familieaften på. Det førte til at Kirken i september 1970 fastsatte det som en generel regel, at familieaftenen blev afholdt mandag aften.

I årenes løb er familieaftenen blevet tilpasset en række forskellige forhold i Kirken. I mange år har studerende mødtes ugentligt i små grupper til familieaftens-lignende aktiviteter.

Enlige voksne kan mødes i grupper

- Denne tilpasning forsætter og opmuntres, fortæller Robert L. Leake, der fornyligt gæstede Danmark. Bror Robert L. Leake er assistent i Kirkens afdeling for præstedømmet. - Kirken opfordrer også til at enlige voksne, der ikke har hjemmeboende børn, mødes i sådanne grupper. Biskoppen kan faktisk udpege ledere for sådanne familieaftens-grupper.

Sørg for børnene deltager i forberedelserne til familieaftenen (Foto: TD).

- Familieaftens-hæfterne blev udgivet årligt indtil 1983. Da var Kirken vokset så meget, at opgaven med at trykke nye undervisningsmaterialer for hver enste hustand i Kirken blev for overvældende, fortæller br. Leake.

- I maj 1983 udgav Kirken 'Familieaften - Idé- og håndbog'. Vi forventede at den skulle kunne bruges i mange år, hvorfor den er udarbejdet sådan så familierne kan bruge den igen og igen, fortæller Robert L. Leake.

Hold familieaften regelmæssigt

Birthe og Steffen Vestergaard, der tilhører Silkeborg gren har i flere år mere eller mindre fast holdt familieaften lige fra deres børn var helt små.

- Den vigtigste regel for at opnå succes med sine familieaftener er regelmæssighed, fortæller br. Steffen Vestergaard, der er rådgiver i stavspræsidentskabet i Aarhus Stav. Vi har forsøgt regelmæssigt at holde familieaften i det omfang som mit arbejde har tilladt det.

- Har vi engang glemt at holde familieaften, har børnene tigget og bedt os om det, og det viser jo vigtigheden af at man holder familieaften regelmæssigt, fortæller Steffen.

Undgå kedelige familieaftener. Delegér.

- Vi har forsøgt at undgå at vores familieaftener bliver kedelige, ved at opgaverne går på tur hos de forskellige familiemedlemmer. Alle skiftes til opgaverne, ellers bliver det for kedeligt, siger br. Vestergaard.

Familien Vestergaard består af forældrene og fem børn i alderen fra 19 til 4 år. Spredningen i alder betyder også, at man må tage særlige hensyn når man forbereder lektien.

- Da de ældste børn var mindre forberedte Birthe og jeg hver sin lektie, og så holdt vi to klasser for børnene. I dag baserer vi i højere grad lektierne på at de små børn forstår dem, og så følger de større med i de mindres raktioner.

- Når de mindre børn giver lektier, er det som regel ud fra nogle billedbøger om evangeliske emner, som vi har købt til dem, fortæller Steffen Vestergaard.

Syng ved familieaftenen

- Vi synger og leger meget ved vores familieaften. Vi kan godt lide musik i familien, så vi indleder og afslutter vores familieaften med musik, og har også tit et musikalsk nummer ind imellem. Det sker heller ikke sjældent, at vi finder guitaren frem, slutter Steffen Vestergaard. □

Gør din familieaften bedre

1. Hold familieaften regelmæssigt.
2. Følg op på opgaver i ugens løb. Forbered jer i god tid.
3. Sørg for at drøfte familiens kalender og planer. Dog skal disse 'forretninger' ikke vare for længe eller kan det blive kedeligt.
4. Vær fleksibel. Føler du at familien gerne vil synge i dag, så syng.
5. Kog undervisningen ned til at undervise om et enkelt koncept. 'Familieaften - Idé- og håndbog' er sprængfyldt med gode ideer og kan spare dig en masse forberedelsestid. Anskaf den nu!
6. Gør din lektion relevant for din familie.
7. Leg en leg alle kan lide. Og sørg for en dessert. Børn i alle aldre (også voksne) elsker lege. Lege kan bistå dig med at skabe goodwill omkring familieaftenen.

Alle familieaftener vil ikke være succes'er. Men ved at I fortsætter med at holde dem, vil I modtage inspiration til at forbedre dem. □

Carsten Gram

Ny tempelpræsident i Stockholm

Reid H. Johnson og Donna er det nye tempelpræsidentpar i templet i Stockholm. Mange kender br. Johnson fra da han var missionspræsident. (Foto: CH).

Reid H. Johnson, 62, fra Salt Lake City er blevet kaldet til at efterfølge præsident Damstedt som tempelpræsident i Stockholm.

Præsident Johnson og hans hustru Donna Wood Johnson var i 1966-69 missionspræsidentpar i Sverige. Han har også været medlem af Unge Mænds hovedbestyrelse, regionalrepræsentant i Sverige, sunget i Tabernakelkoret, samt virket som højpræsternes gruppeleder og søndagsskolelærer.

Privat har han arbejdet for Industrial Container & Supply Co. og Johnson Sales Co. i Salt Lake City.

Søster Johnson har været rådgiver og præsidentinde i Hjælpeforeningen i både ward og stav. Desuden har hun deltaget i udarbejdelse af undervisningsmaterialer for Kirken. □

25 års jubilæumsturné

Folkedanserne fra Københavns Stav på markedspladsen i Freiberg (Foto: Als).

26 dansere fra Københavns Stav plus diverse ledere, chauffører, tolke og teknikere, i alt 36, drog afsted ved nattetide den 21. juni med kurs mod det gamle DDR. De medbragte 63 skjorter, 26 kjoler, 20 nederdele, 23 bluser og 5 kufferter med diverse effekter som hatte, bælter, sløjfer, veste, halsklude osv.

Østtyskland var helt anderledes end Danmark. Bussen kørte ad motorveje, der ikke var repareret, siden de blev bygget i trediverne. Vi forsøgte at køre uden om trafikpropper ved at følge landevejene, men det var at komme fra asken til ilden. Infrastrukturen i Østtyskland har store mangler, som vil kræve en stor indsats i mange år, før alt fungerer ordentligt.

- Da vi fik at vide, at vi skulle på turné i Tyskland, blev jeg glad. Og da vi fik at vide, at vi missionerede, tænkte jeg: Det var nemt sluppet, fortæller en af drengene.

Omklædning i cementskur

På grund af trafikpropper måtte vi klæde om i bussen for at være danseklare i samme sekund, vi ankom til Magdeburg. Det var magtpåliggende, at danserne også kom i nærheden af noget vand og toiletter. Vi stoppede ved en græsplæne med fodboldspillere. Da vi spurgte efter toilettet, overlod de os beredvilligt deres omklædningsrum: Et lille cementskur med 1 håndvask og 2 vakkelvorne toiletter - uden lås.

Vi optrådte to gange på støvede gader i Magdeburg i varmt tordenvejr, før vi fik fremvist kirken, som var nogle lokaler i en baggård. Et ældre missionærægtepar havde lejet byens kabaret (også restaurant), hvor vi spiste middag sammen med de lokale medlemmer og missionærer.

At tale tysk og køre i Trabant

Vi ankom først ca. kl. 22:00 til stavscentret i Leipzig - men vores værtsfolk ventede tålmodigt på os, og de virkede glade og forventningsfulde. Vi følte en varm velkomst strømme os i møde.

Vi blev fordelt hos familier i de 2 ward, og da Trabanter ikke er hvermandseje, måtte mange allerede den første aften stifte bekendtskab med 'die Strassenbahn', som rumlede gennem byen. (Det var ret interessant at se Bryde på 197 cm skruet ind i en Trabant med hovedet stikkende op af soltaget for overhovedet at få det med, hovedet altså).

- Tale tysk? Vi havde alle vores vanskeligheder. Hvordan er det nu man siger: 'Jeg er mæt'? Jeg mente det hed: 'Ich bin spass.' Hvorfor er de piger ved at dø af grin? fortæller Karen Jepsen.

- At køre sightseeing gennem Leipzig by night i en Trabant over hullede veje, med en ivrigt fortællende chauffør, der levende beskrev det største, der var sket i hans liv: 'Muren faldt', var en stor oplevelse, siger Marion Als.

- Det allerbedste ved turen har for mig været mødet med de østtyske medlemmer. Selv om de ikke havde særlig meget at rutte med, gav de os altid rigeligt, og de var utrolig kærlige og omsorgsfulde. I Dresden boede vi fx hos en ældre dame på toppen af et bjerg i et hus, som udefra lignede en ruin og indeni var fugtig og muggen. Hun sov i køkkenet, og lod os sove på en sovesofa i stuen. Min første tanke var: 'Her kan jeg ikke bo i to dage'. Men aldrig har jeg ligget så godt, og aldrig har jeg oplevet sådan en varme fra et menneske. Hun

Flere gange havde danserne lejlighed til at snakke med østtyskerne. (Foto: Als).

Folkedansernes optræden i Dresden. Efter endt optræden fik alle dansere en nellike af publikum. (Foto: Als).

behandlede os som kongelige, og ikke et øjeblik tænkte vi på det faldefærdige hus, hun boede i. Folkedanseturneen var andet end 'blot' dans og tant og fjas! siger Anita Foss.

Om søndagen gik danserne med deres værter i kirke og flere sang og bar deres vidnesbyrd. Senere viste værterne os rundt i byen, og vi så kirken, hvor Johan Sebastian Bach var kantor, og kælderen, der havde inspireret Goethe til kælderscenen i 'Faust'. Vi klatrede de 900 trin op i et gigantisk monument til minde om 'Folkeslaget' i 1813, hvor Napoleon blev besejret af russerne og østrigerne. Herfra var der udsigt over hele byen.

Næste aften skulle 'det store show' opføres for første gang i kirken efter 4 optrædener på byens flotte gamle Rådhusplads.

Vejret var godt, og vi blev opfordret til at optræde udendørs på parkeringspladsen. Det gav dobbelt så mange tilskuere, da beboerne i etageejendommene omkring kirken og de mange unge, der samledes ude på gaden, også kunne se med.

Efter sidste fremkaldelse rejste Kirkens medlemmer sig og sang 'Gud vær med dig' på tysk for danserne.

Vejrskifte

På grund af en misforståelse var de, der skulle modtage os på tempelpladsen i Freiberg, ikke kommet. Vi spiste i templets besøgscenter, og da det regnede, havde vi næsten besluttet at droppe den planlagte dans i byen og rejse videre. Men to missionærer dukkede op og overtalte os til at se på mulighederne.

Mens tordensvejret rasede blev der danset i Magdeburg. (Foto: Als).

På markedspladsen mødte vi tilfældigt et medlem af Kirken, som var en frelsende engel, da han senere fremtryllede is og 36 liter danskvand til danserne. Vejret ændrede sig til strålende varmt solskin, og der var sat en scene op til næste uges byfest. Så det blev til 2 shows på en markedsplads fyldt med begejstrede mennesker. Flere af tilskuerne så vi igen ved sceneshowet i Dresden den følgende aften.

Storvask

Dresden havde en meget elegant og velfungerende stavsbygning med svungne marmortrapper og balkoner og endnu vigtigere: En vaskemaskine og en tørretumbler. Et frontangreb på de to maskiner bevirkede, at resten af turen kunne foregå uden de værste luftforureninger. Forurening er et stort problem i det tidligere DDR. Dresden tapper fx vand fra floden Elben, der er stærkt forurenet, og det er forbudt at drikke vandet.

Om formiddagen optrådte danserne på en stor flot plads omgivet af forretninger. På pladsen stod en statue af Lenin og tre springvand omkranset af røde og hvide blomster. Blomsterne passede perfekt til danserne, der netop den dag optrådte i rød/hvide farver.

Sceneshowet i Dresden blev en af de oplevelser, hvor publikum og de optrædende går op i en højere enhed. En ubeskrivelig varme og begejstring strømmede danserne i møde, og det fik danserne til at præstere deres ypperste. Publikum sagde tak ved at give hver danser en nellike efter showet.

Roser til danserne

Berlin er kontrasternes by, hvor øst og vest stadig synligt mødes. Selv om den fysiske mur er helt væk, er 'muren' der stadig - både ved den store forskel i bybilledet, når man kører over til 'østsiden', i folks påklædning og på de mange russiske soldater, der stadig en lille tid endnu befolker gadebilledet.

En lille tysk pige fra Freiberg forelskede sig i Claus og bad om en dans (Foto: Als).

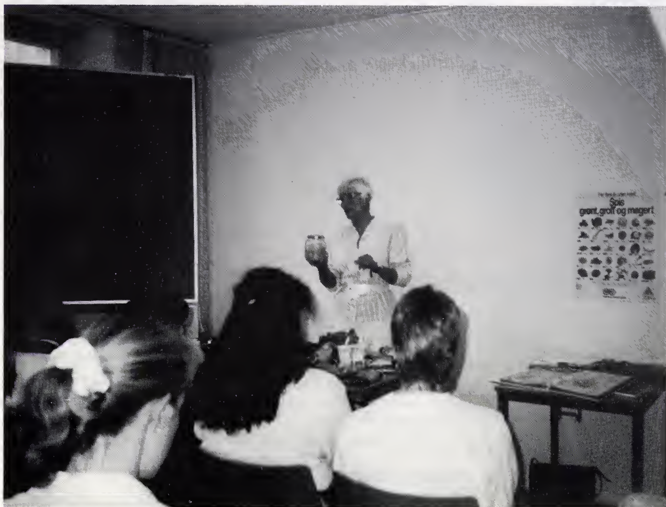
- Østtyskerne har indtil for 1 1/2 år siden i 45 år været vant til, at deres reaktioner og opførsel blev overvåget og brugt imod dem. Så de er ikke så umiddelbare til at vise deres følelser, fortæller Britta Rasmussen.

På Wilmendorferstrasse, en livlig gågade i Berlin, gik gadeoptrædenen så godt, at en ældre herre spontant købte roser til danserne, og flere tilskuere måtte have deres autografer.

Bischof Werner, Leipzig 2. Ward: 'En stor tak til FOLKEDANSERNE for deres optræden her i Leipzig. Vi ønsker dansegruppen fortsat megen glæde, et godt sammenhold og stor succes. I er virkelig gode missionærer! Gott sei mit Euch bis auf Wiedersehen!' □

Marion Als Anderson

Kirke fuld af glade stemmer

Str. Inge Krejberg fra Odense uderviser i hvordan man laver sund og billig mad uden kød. (Foto: Mathiasen).

Der var summen af glade stemmer, da ca. 160 søstre fra Aarhus Stav mødtes til kvindekonference i kirkebygningen i Aarhus den 8. juni kl. 12.

12 forskellige mini-klasser, som søstrene kunne melde sig til, før konferencen begyndte, var forberedt af 12 kvinder og 1 mand.

Konferencens tema var 'Alt har sin stund og hver en ting under himlen sin tid' (Præd. 3:1-9).

- Alt for ofte føler man sig utilstrækkelig og ude af stand til at overskue utroligt mange opgaver i og uden for hjemmet, indledte præsident Hans Otto Ilskov Nielsen fra stavspræsidentskabet.

- Men Herren forventer ikke, at vi skal nå det hele på en dag og på en gang. Vi må vælge det vigtigste nu, og efterhånden, når tiden tillader, kan vi nå nogle af de andre ting, sagde præsident Nielsen.

Original musik og oplæsning på jysk

Næste punkt på programmet var en musikkonkurrence, som søster Karen Bistrup fra Aarhus stod for. Hver enhed havde fået til opgave at lave en ny tekst til melodien 'Jens Vejmand'. Teksten skulle beskrive taknemlighed i modgang/taknemlighed giver glæde.

Mellem enhedernes præsentationer underholdt forskellige søstre bl.a. den 90-årige Lilly Jensen fra Aarhus med digtet 'Det døende barn' af H. C. Andersen. Søster Karoline Andersen fra Aarhus reciterede på jysk 'Det er så køhnt, det er så dejle', og søster Anna Christina Nielsen fra Odense spillede på violin.

Det blev Frederikshavn Gren, der ved afstemning blev kåret som vinder af konkurrencen.

- Efter musikprogrammet var der forfriskninger til alle, og når sidste dages hellige mødes, er der altid lækre forfriskninger, kommenterede Lisa Nielsen, der er hjælpeforeningspræsidentinde i Esbjerg.

Mini-klasser

Efter pausen var der miniklasser i tre runder a 50 minutter. De tolv klasser dækkede så forskellige emner som 'Litteratur' og 'Gymnastik' eller 'Sund og billig mad uden kød' og 'Silkemaling'.

En af eleverne i klassen 'Tips til hvordan man kan opbygge et godt ægteskab' udtalte:

- Det var fantastisk godt. Selv om jeg ikke er gift, fik jeg meget ud af klassen. Meget af det kan jeg bruge i forholdet til mine arbejdskolleger.

Anne Hagemann fra Esbjerg underviste i en af klasserne og sagde:

- Det var meget spændende at undervise, og jeg lærte meget den dag. Det håber jeg selvfølgelig også, at deltagerne gjorde.'

- Præsidentskabet havde virkelig lavet et rigtigt godt program til os. Der har været mange søstre involveret, og det har været et stort arbejde, men det var umagen værd. Vi havde i hvert fald en sjov og opbyggende dag, sagde Lisa Nielsen. ☐

Emma Mathiasen, Esbjerg Ward

Kirkesalen var stuvende fuld af søstre, der deltog i kvindekonferencen i Aarhus. (Foto: Mathiasen).

Forlag udsender leksikon om Kirken

Macmillan Publishing Company i New York udsender i oktober 1991 'Encyclopedia of Mormonism', et leksikon i 5 bind om Kirken.

De første fire bind vil indeholde artikler om emner med relation til Kirken, mens det femte bind i realiteten vil bestå af Mormons Bog, Lære & Pagter samt Den Kostelige Perle, dog uden fodnoter, indeks og andre hjælpemidler. Det er første gang, at Kirken tillader et fremmed forlag at udgive standardværkerne.

Det Første Præsidentskab godkendte projektet og titlen i 1988, og de overdrog ansvaret for leksikonets indhold til Brigham Young Universitetet. På BYU blev der udpeget en redaktion med en hovedredaktør, tre leksikonredaktører og ti fagredaktører.

750 forfattere

Daniel H. Ludlow fra BYU er hovedredaktør for værket, og de tre leksikonredaktører er Robert K. Thomas, Charles Tate og Robert J. Matthews. Der vil være 1130 artikler skrevet af 750 forskellige forfattere.

Bidragyderne er fortrinsvis lærere ved Kirkens skoler og universiteter, lærere i Kirkens Uddannelsessystem, professorer ved en række universiteter samt en række SDH forskere og forfattere.

- Normalt skriver en bidragyder helt op til 50 artikler i et leksikon. Vi ønskede at vise, at Kirken er en lægmandskirke, fortæller dr. Ludlow, så vi begrænsede det til højst 4 artikler pr. forfatter.

Hurtig proces

- De få artikler pr. forfatter har også medført, at hele projektet har kunnet gennemføres på godt tre år, hvor et tilsvarende projekt nemt kan tage ti år eller mere at fuldføre. Tre år er det hurtigste, som det erfarne leksikonforlag nogensinde har fuldført et så omfattende værk på, nævner dr. Ludlow.

- Vi brugte næsten et år på at udarbejde hvilke artikler, vi ønskede medtaget, og hvem der skulle skrive artiklen, fortæller Tate. Det er Kirkens eksperter, der har skrevet artiklerne. Der står virkelig meget, som kun få ved, siger Matthews begejstret.

Hver artikel har været frem og tilbage mellem forfatter og fagredaktør flere gange, før den finpudsede artikel gennemgås af hovedredaktør og de tre leksikonredaktører. Det endelige resultat sendes så til forlaget.

Enkelt og samtidig lærerigt

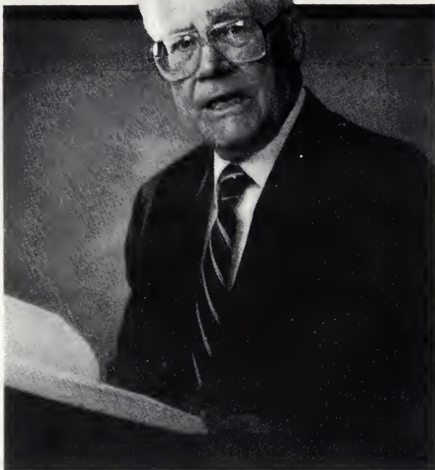
- Leksikonet er skrevet på et niveau, hvor selv personer med få forudsætninger kan være med, og målgruppen er primært dem, der ønsker at vide mere om Kirken, siger dr. Ludlow.

Samtidig siger en af leksikonredaktørerne, der i en årrække har været dekan for religionsundervisningen på BYU, at han har lært utrolig meget ved at læse artiklerne.

- Macmillans er kendt som et seriøst forlag, og det gør værket langt mere tiltrækkende for et ikke-medlem i forhold til et opslagsværk udgivet af Kirken, fortæller Matthews. Vi håber, at leksikonet vil finde vej til mange biblioteker på skoler og universiteter samt mange offentlige biblioteker.

- Mange medlemmer vil også kunne få glæde af et sådant leksikon, der vil blive en af de væsentligste kilder om Kirken, udtaler dr. Ludlow.

- Især nye medlemmer vil kunne blive fortrolige med Kirkens arv og perspektiv, men projektet er så omfattende, at alle medlemmer kan lære meget af det.

Br. Daniel H. Ludlow, der er hovedredaktør på det store værk om Kirken. (Foto: Ensign).

- Prisen forventes at ligge på omkring $ 60 pr. bind. Der vil sikkert gå mange år, før Kirken atter får mulighed for at udsende en sådant værk, afslutter dr. Ludlow.

- Leksikonet vil være et godt værktøj til at gøre Kirken bedre kendt og mere korrekt omtalt i hele verden, udtaler Matthews. □

(Ensign, december 1990 og The Daily Universe (BYU), 5. juni 1991).

Kirken hjælper flygtninge i Mellemøsten

Flygtninge fra det krighærgede Irak modtager hjælp fra Kirken.

I henhold til talsmænd for den humanitære hjælpeafdeling under velfærdsafdelingen er der blevet sendt 13.000 tæpper og 40 tons brugt tøj fra Kirken til kurdiske flytninge i Tyrkiet.

Kirkens har endvidere ydet bidrag til FN, World Vision samt til International Røde Kors til indkøb af medicin.

De forsyninger, som er blevet givet Røde Kors, er blevet givet videre til Røde Halvmåne i Tyrkiet og Iran, som planlægger at uddele dem blandt flygtninge i de tyrkiske, iranske og saudi-arabiske grænseområder, som støder op til Irak, så vel som til irakiske hospitaler. □

Ensign

Sol, sol, sol . . .

Familien Bernskovs domicil under familielejren. (Foto: Bernskov).

Halvfjerds medlemmer trodsede styrtregn og dystre vejrudsigter og mødte frem til Københavns Stavs årlige familielejr, der for sidste gang skulle foregå i Sverige.

Den lidt fugtige begyndelse vendte efter søndagens møder, og fra mandag til fredag gik det fra let overskyet til helt skyfrit.

- Det var den bedste familielejr, jeg har oplevet, fortæller Gerti Andersen. Der har været en god og dejlig stemning hele tiden - ingen blev overset, og alle var med.

Børnevenlig

Lejrens enkelte aktiviteter var tilrettelagt, så der blev taget hensyn til børnene.

Søndag eftermiddag var der en tur rundt i lejren med 18 mere eller mindre skjulte poster med spørgsmål fortrinsvis fra

Et par unge kvindlige deltagere i familielejren racer rundt på søen. (Foto: Zimmermann).

Mormons Bog. Alle, der gennemførte, blev belønnet med medbragte danske negerboller.

Torsdag blev der dystet i tikamp mellem familierne i alt fra trillebørsgang til tovtrækning. En tidligere befalingsmand i det danske forsvar ledte med kommandostemme familien Lykkegaard frem til en

To heldige fiskere. Palle Hatting og

samlet sejr.

Retssag

Finn Lykkegaard, redaktøren for lejravisen (en sammenfatning af dagens pudsige og uheldige oplevelser), blev mandag aften ved lejrbålet anklaget og stillet for en upartisk dommer (Ulf Eriksen) for at have klippet Claus Zimmermans (kioskbestyrer) unikke slips over.

Eftersom anklagede ubestrideligt var skyldig i ødelæggelsen af det usmagelige slips, men også var blevet provokeret til handlin- gen samt hjulpet af lejrchefen (Alan Victor), blev alle tre idømt en negerbolle tværet ud i hovedet ved næste aftens lejrbål.

- Det var en god lejr, synes Evy Pedersen. Vi kommer især for vores børns skyld - for at de kan skabe nogle venskaber i Kirken, og det er også lykkedes i år. □

Sv Aage Andersen

Finn Lykkegaard, grenspræsident i Slagelse og lejravisens redaktør, redigerer sin avis. (Foto: Zimmermann).

Darnell Lauretsen fremviser stolt deres store fangst. (Foto: Zimmermann).

Kirken får grund i Armenien

Fra den grund Kirken har fået foræret i USSR er der udsigt til Ararat-bjerget, hvor Noas ark strandede. (Foto: LL).

Ved en banket efter Tabernakelkorets koncert på Bolsjoj Teatret i Moskva den 24. juni bekendtgjorde vicepræsident Alexander Rutskoi, at den russiske republik officielt har anerkendt Kirken.

Anerkendelsen giver Kirken ret til officielt at henvende sig til de forskellige ministerier i Rusland.

- Med den formelle anerkendelse kan Kirken nu oprette menigheder i hele republikken, sagde Kirkens talsmand Don LeFevre i Salt Lake City. For tiden er der 300 medlemmer i Rusland, og der virker fuldtidsmissionærer i republikken.

Den russiske republik er langt den største af Sovjetunionens 15 republikker. Den omfatter det europæiske Rusland og hele Sibirien.

Grund skænket til Kirken i Armenien

Også den 24. juni modtog tre generalautoriteter en grund i Jerevan i Armenien af repræsentanter for den armenske sovjetrepublik som tak for Kirkens og Jon Huntsmans humanitære indsats efter jordskælvet i 1988.

Grunden ligger nær den tyrkiske grænse og har udsigt til Ararat.

På grunden vil blive opført et fireetages hus med en kirkesal, kontorer og boliger for kirkemedlemmer, der på frivillig basis er med til at lede en cementfabrik, der drives i fællesskab af Huntsman Chemical Co. og det armenske styre.

Ældsterne Russell M. Nelson og Dallin H. Oaks fra De Tolvs Råd samt ældste Hans B. Ringger, præsident for Det Centraleuropæiske Område, repræsenterede Kirken ved overrækkelsen.

Samtidig blev der afsløret to mindeplader ved republikkens børnehospital til minde om nødhjælpen, som Huntsman og Kirken sendte efter jordskælvet. □

Fra de Østtyske Marker

Idag er det fredag den 5. juli 1991, kl. er 8:00, og jeg sidder og overvejer, hvordan jeg på 1 side bedst samler de mange indtryk, som jeg har haft i de forløbne 17 måneder.

Jeg begyndte min mission den 1. februar 1990 med 12 dage på MTC i London - et lille himmerige på jorden med en vidunderlig ånd og kærlighed! Vi var en lille gruppe på blot 24, men med missionærer fra i alt 13 nationer - altså også en kulturel oplevelse!

Min companion besluttede i sidste øjeblik ikke at tjene en mission i Østtyskland (pga. sprogvanskeligheder m.m.) og for at sætte prikken over i'et silede det ned, da vi med et lille russisk 'inter-flug' fløj ind fra Frankfurt til Leipzig. Det er en minimal lufthavn, hovedsageligt anvendt af militæret. Så langt øjet rakte var der lutter russiske soldater, skilte på russisk og gråt, gråt, gråt. (First impression!)

Søster Karina Rasmussen og kammerat i deres værelse i Kothen. (Foto: Rasmussen).

Succes i Chemnist

Min 'gyldne' by var Karl Marx Stadt (nu Chemnist), som blot ligger små 100 km fra Prag i Tjekkoslovakiet. Her var mange (fabriks-) arbejdere fra Cuba, Angola, Mozambique og andre socialistiske lande; en aften på vej hjem mødte vi to af disse, Francisco og Augustus. De var på vej til Disco og spurgte, om vi ville med - vi fortalte dem til gengæld om Mormons Bog og inviterede dem i stedet til kirke næste morgen.

Til vores store overraskelse mødte vi så de to i den tidlige sporvogn søndag morgen - i slips og jakkesæt! De var meget åbne for evangeliet og Herrens Ånd og blev i maj døbt sammen med 3 andre afrikanere (venner, kollegaer).

Efter Karl-Marx-Stadt tog jeg lidt nordpå - til Leipzig ('Heltebyen'), hvor jeg tilbragte 1/3 af min mission - og mit livs varmeste og længste sommer (uden at kunne tage mig en svømmetur!) Vi arbejdede her hovedsageligt med studenter og kunne i samarbejde med UV-repræsentanten organisere en familieaftengruppe og andre aktiviteter for unge nydøbte og undersøgere.

Søster Karina Rasmussen opholdt sig i DDR, da de store omvæltninger fandt sted, der gjorde det til en del af Tyskland.

Trabbi-oplevelser

Den 1. november 1990 var der atter forflyttelse, og jeg kom til 'Kuh-Köthen', en landlig provinsby ned ca. 30.000 indbyggere. Her var vi meget afhængige af et nært samarbejde med medlemmerne, da flere af vore landsbyer lå uden for 'cykel-rækkevidde'. Vi havde således utallige gode (og et par mindre gode) Trabbi-oplevelser, men profiterede i sandhed - med vore undersøgere - ved altid at have et medlem ved hånden, som kunne sørge for venskab og alt det øvrige 'sociale'!

Et af højdepunkterne under mit 5-måneders ophold i Köhthen var familien Geilers omvendelse. Deres 14-årige datter havde med hendes skole besøgt templet i Freiburg og efterladt sin adresse der. Familien Geilers første reaktion i forbindelse med vores besøg var blot interesse ud fra et ateistisk synspunkt, men efterhånden som de fordybede sig i Mormons Bog og følte, at Herren virkelig besvarede bønner, begyndte de at gøre mægtige fremskridt i evangeliet. Bror og søster Geiler blev døbt den 23. december

Den store kirkebygning i Leipzig.

1990 og Annette i april. Bror Geiler er nu ældste og søndagsskole- lærer, søster Geiler underviser i institutklassen og Annette er 'de Unge Pigers' repræsentant.

Herlige potentialer

Tja, jeg var også 2 mdr. i Lankwitz i Vestberlin (Babylon), som jeg dog også virkelig elskede, men for at gøre en lang historie kort, så befinder søster Pendleton og jeg os nu i Magdeburg - en storby med ca. 300.000 indbyggere! Heraf er 17 medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Seks mere tilslutter sig Kirken gennem dåb den kommende lørdag - og byen er fuld af herlige potentialer!

Jeg elsker Herren, Hans evangelium og min mission; det er herligt at være involveret i Herrens værk og tjene Ham - og hvilken bedre måde er der, end gennem vor næste?

'... Jeg skammer mig nemlig ikke ved evangeliet, thi det er en Guds kraft til frelse for enhver, som tror, for jøde først og så for græker' (Rom. 1:16). □

Søster Karina W. Rasmussen

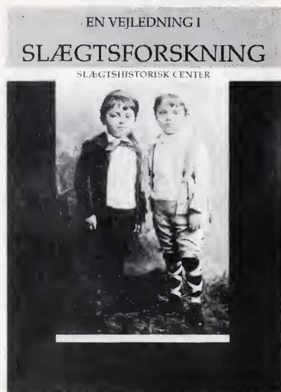
P.S.: Dresden-Mission blev iøvrigt delt pr. 1. juli 1991 - og vi er nu 'pionerer' i den nye Berlin-Mission under præsident & søster Schütze (tidligere stavspræsident i Leipzig).

I forbindelse med folkedansernes turne til Østtyskland, traf Karina sin mor Britta Rasmussen fra Københavns 1. ward. (Foto: Rasmussen).

En vejledning i slægtsforskning

"Velkommen til vort slægtshistoriske center."

Den ny vejledning i slægtsforskning Kirken netop har udgivet. (Foto: TD).

Sådan begynder et hæfte med titlen 'En vejledning i slægtsforskning', som henvender sig til slægtsforskere, der benytter de slægtshistoriske centre placeret i kirkebygninger forskellige steder i Danmark.

Hæftet fortæller, at 'slægtsforskning er en proces, hvor man stiller sig selv følgende fem grundlæggende spørgsmål:
1. Hvad ved jeg om min slægt?

2. Hvad vil jeg gerne vide om min slægt?
3. Hvilke optegnelser er tilgængelige?
4. Hvordan får jeg fat i en optegnelse?
5. Hvad gør jeg dernæst?'

Mens man læser denne lille vejledning, får man svar på disse spørgsmål og får at vide, hvordan man kan få hjælp i slægtsforskningen på de slægtshistoriske centre. De vigtigste af hjælpemidlerne på slægtshistorisk center gennemgås.

Hvad er f.eks. FHLC?

FHLC er en forkortelse for Family History Library Catalog. Dette meget store katalog, som findes på mikrofichekort på centrene, er delt op i et stedregister og et navneregister. Man kan f.eks. finde slægtshistorier og meget andet litteratur, der har at gøre med slægtsforskning. Stedregistret giver mulighed for at se, hvilke optegnelser, der er tilgængelige for et bestemt sted, f.eks. et sogn eller en by. FHLC indeholder optegnelser fra hele verden.

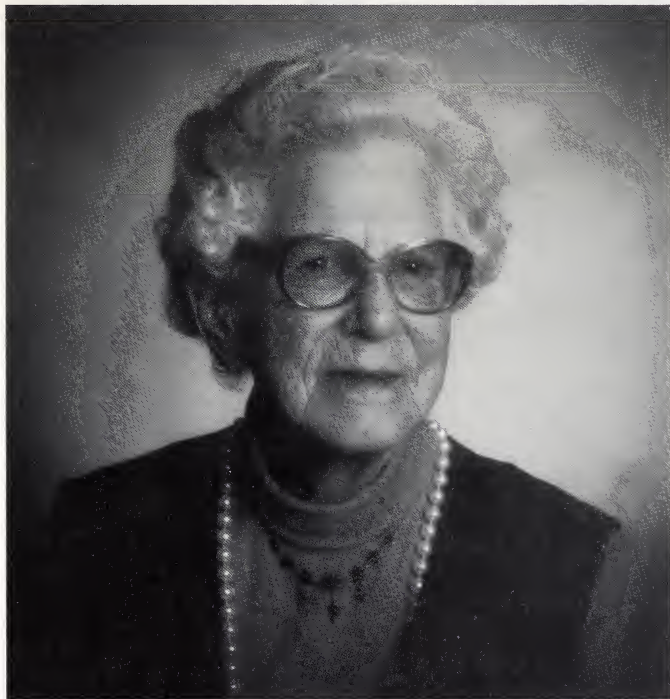
'En vejledning i slægtsforskning' giver god vejledning i brug af dette hjælpemiddel samt andre hjælpemidler, man har mulighed for at rekvirere på det slægtshistoriske center.

Hæftet henvender sig til alle slægtsforskere, erfarne eller nybegyndere, medlemmer af Kirken eller ikke-medlemmer. Alle kan have gavn af den gode gennemgang af de forskellige hjælpemidler, der er tilgængelige.

'En vejledning i slægtsforskning' er tilgængelig på de slægtshistoriske centre. □

Lisbeth V. Andersen

Glem ikke folk ude på landet

Søster Katrine Andersson fra Herning gren. (Foto: KA).

Denne opfordring kommer fra den nu 80 år gamle Katrine Karoline Andersson, som Stjernen har interviewet under hendes seneste Besøg i Stockholm-templet.

At det ligger hende meget på sinde, skyldes hendes livslange søgen efter sandheden. Først som 60-årig lykkedes det hende at finde Herrens sande kirke på jorden.

Fattigt men kærlighedsfyldt

Katrine K. Andersson blev født den 12. maj 1911 i en lille by, Faster, ikke langt fra Skjern. Som nr. 6 ud af 11 børn i et lille hjem med små midler, men nok med kærlighed og medmenneskelighed. Som voksen spurgte hun sine forældre, hvordan det var lykkedes dem at være så mange mennesker i et så lille hus. De svarede, at det skyldtes, at de havde opdraget de ældste, hvorpå de ældste så havde opdraget resten, og at der ikke havde været plads nok til uenighed.

Allerede som 8-årig kom Katrine ud at tjene om sommeren. Da hun var konfirmeret, kom hun ud at tjene hos folk fra Indre Mission, og hun begyndte at følge deres møder for unge piger. Hun havde 1/2 fridag hver 14. dag, og benyttede denne frihed til at gå til møder. Bagefter skulle hun ofte hjem og malke, så det var så som så med friheden. Her tjente hun i 3 år. Så kom hun i tjeneste hos sin gudmor, som også var den jordemor, som havde taget imod hende. Denne gudmor skulle senere også blive hendes svigermor, for 19 år gammel blev hun gift med hendes søn, Jens Kristian Jensen.

Hårdt arbejde som hustru og mor

Livet som gift kone var om muligt endnu hårdere end som tjenestepige, for manden var syg og fik indvaliderente. De havde en lille ejendom på 10 tdr land, som Katrine tog sig af. Der kom hurtigt 3 børn efter hinanden, og enhver ved, at det også kræver meget arbejde. På den tid havde man jo ikke de mange hjælpemidler, man har i dag.

Det meste af arbejdet på gården blev gjort med håndkraft, og tungt var det også. Kornsækkene vejede 100 kg, som hun slæbte på nakken, når manden ikke så det. Når grisene skulle køres på slagteriet, måtte Katrine også hjælpe vognmanden med at læsse dem. Selv om hun ikke havde mandens hjælp i stalden, skulle der sørges for, at der var pinligt rent. Lørdag aften kom de ikke i seng, før alt var klart til søndag, og de kunne godt blive sent, for selv gården skulle fejes og renses, så de kunne holde søndag i fred og ro.

Hårdt arbejde, og for lidt søvn satte hurtigt sine spor. Som 25- årig fik hun at vide, at hun var nedslidt, og lægen sagde, at hun kun måtte gå hjemme i stuen og pusle rundt. Hvem kan gøre det, når man har en ejendom at passe, en syg mand og 3 små børn? Katrines hjerte havde svært ved at klare det, og hun fik hjertemedicin fra hun var 25 år, indtil hun holdt op med at arbejde. Nu får hun ikke længere hjertemedicin.

Katrine som 19-årig tjenestepige (med det hvide forklæde) kort før hun blev gift. Hun skulle både ordne huset, lave mad og passe forretning. (Foto: KA).

Katrine bliver enke

De sidste 4 år hendes mand levede, blev han passet udelukkende derhjemme, og det sidste halve år kom den næstældste datter hjem hver anden nat for at passe ham, på skift med Katrine. Da han døde, sad Katrine ved hans side, og på hver side af sengens hovedgærde stod en engel. Da hans hånd slappedes, forsvandt englene også.

Tre måneder efter hendes mands død var hun meget ked af det, fordi hun følte, at hun havde sagt forkerte ting til ham, og at hun ikke kunne finde tilgivelse for det. Så havde hun et syn, hvor hun så ham stå foran sig, lidt over gulvet. Med et fredfyldt smil, og uden smerter, var han igen, som han havde været på deres bryllupsdag. Han sagde til hende, at hun måtte forstå, at han havde tilgivet hende, for ellers kunne han ikke være der.

Da hun blev enke, forsøgte hun at ernære sig med løsarbejde på gårdene, og ved at sy for andre, men lægen rådede hende til at købe en lille forretning.

Hun købte et brødudsalg med en benzintank til. Når folk kom om natten, og ville købe benzin, måtte hun stå op, ned ad trappen fra 1. sal ved hjælp af to stokke. Da det blev for anstrengende, solgte hun forretningen, og flyttede i et lille hus syd for Herning. I mellemtiden havde hun været kortvarigt gift igen, og havde nu en lille søn fra dette ægteskab. Hun og sønnen havde 250 kr hver måned, hvoraf de 200 kr var til huslejen. Resten skulle slå til, både til brændsel, tøj og mad.

Katrine som 18-årig tjenestepige (længst til venstre). Manden på vognen er hendes kommende ægtemand. (Foto: KA).

Evangeliet trænger sig på

Til alt held fik hun ny lejlighed, lige ovenover en af søstrene fra Kirken. Når hun havde besøg, og de spillede og sang, slukkede Katrine og sønnen for radio og TV for at lytte. Katrine var nysgerrig og ville vide mere. Denne søstre sendte missionærerne, som Katrine ikke kunne forstå. Senere kom søstrene Branch og Carol Watson, som i dag bor på Fyn og er gift med Jan Birk. Desværre var Katrine syg, men de gav ikke op, og da de kom tredje gang, var hun frisk nok til at høre og forstå dem. Straks mærkede hun, at dette var noget, hun ikke måtte give slip på igen. Hun blev undervist, og efter 4 måneder blev hun døbt.

Når hun kom til Kirken, blev hun båret ind, fordi hun gik ved to stokke. Men når hun var kommet indenfor, kunne hun bedre gå. To gange blev hun salvet - uden synderlig virkning. Senere inviterede præsident Persson hende hjem til sig i København, og mens hun var der, opfordrede str. Persson til, at hun atter blev salvet. Det skete, og der blev sagt nøjagtigt det samme som tidligere, men virkningen var ganske anderledes: da de var færdige, kunne hun gå igen. Hertil skal siges, at ingen, som ser hende i dag vil kunne forstå, at hun nogensinde har haft behov for at gå ved stokke!

En gang mere i sit liv har Katrine oplevet fuldstændig forløsning fra tunge problemer. Da hendes datter blev separeret, blev Katrine meget vred, og kunne ikke tilgive sin svigersøn. Hun gik til grenspræsidenten og talte med ham, og i den efterfølgende velsignelse sagde han til hende, at hun skulle bede for manden. Øjeblikkeligt forsvandt vreden og kom ikke tilbage. På denne måde fik hun fred i sindet og kunne igen tage til templet med gode følelser.

Katrines møde med Kirken bevirkede en fuldstændig forandring i hendes liv. Da det første år var gået, havde hun oplevet mere end i resten af sit liv tilsammen. Hun havde fået ven-

Huset som Katrine boede i efter sin mands død. Her havde hun brødudsalg og solgte benzin. (Foto: KA).

ner, havde deltaget i møder, været rundt i Danmark, noget, som hun aldrig før havde haft tid til. Hun havde fået noget at sige, et arbejde i Kirken, hun kunne vokse ved, kort sagt: livet var blevet meget mere indholdsrigt. Det var også anderledes, at der ikke var forskel på høj og lav.

Livet i Kirken

I tidens løb har Katrine arbejdet med mange forskellige ting i Kirken. Gennem mange år arbejdede hun distriktspræsidentskabet for Hjælpeforeningen, hvor hun tog ud i ward og grene og underviste i forskellige former for håndarbejde.

Senere arbejde Katrine som præsidentinde for Hjælpeforeningen i Herning, senere for Primary, og nu underviser hun i Søndagsskolens ungdomsklasse og i Hjælpeforeningen. Samtidig med alt dette har hun altid været en meget ihærdig besøgslærerinde, og hun har drevet meget omfattende studier af sin slægts herkomst.

Hele familien kommer i kirke

På sin 80 års fødselsdag inviterede hun hele sin familie til nadvermødet i Kirken, og omkring 50 af dem deltog. Efter nadvermødet var der arrangeret spisning og fælles samvær resten af eftermiddagen. På den måde fik Katrine et meget stort ønske opfyldt om at se sin familie i Kirken.

Mange af hendes familiemedlemmer og venner bor lagt ude mod vest, i Ringkøbing amt. Katrines indtrængende bøn lyder derfor: Husk også at missionere ude på landet, ikke bare de nemme steder. Der findes mennesker rundt omkring, der lige som jeg bare venter på, at I kommer og banker på. Og bor man ude på landet, er det meget svært at finde Kirken. □

Bodil Grove Christensen
Herning gren.

Katrine som 44-årig (til højre). Den ældre dame er Katrines 83-årige mor. (Foto: KA).

Katrine som 35-årig med sin familie. (Foto: KA).

Maratonløb i Stockholm

Biskop Kim Holst (Københavns 2. ward) og rådgiver i stavspræsidentskabet Torben Engbjerg før det lange og anstrengende løb. (Foto: KH).

"Lad os med udholdenhed ile fremad i det kapløb, vi har foran os" (Hebr. 12:1).

Et maratonløb er næsten som evangeliet, man tror, man kan nå målet, man ved det ikke, men man forsøger. Når man når målet, er det en belønning ud over alle grænser, fortæller biskop Kim Holst.

Den 1. juni fandt Stockholms maraton sted. Torben Engbjerg, rådgiver til stavspræsidenten i Københavns Stav og Kim Holst, biskop i Københavns 2. ward, havde besluttet at deltage i denne store udfordring. Et maratonløb strækker sig over 42,195 km.

- Københavns maraton finder altid sted på en søndag, så vi undersøgte, hvor vi kunne deltage i et maratonløb, så vi samtidig kunne holde sabbatten hellig, siger Kim Holst.

- Stockholm var inden for rækkevidde, og så kunne vi også kombinere det med at komme i templet.

Begge havde trænet flittigt inden løbet. Torben Engbjerg, som blev nr. 4428 ud af 10.000, som gennemførte løbet, har trænet flittigt gennem længere tid. Begge fuldførte de næsten 42 km på under 4 timer.

- Jeg har trænet i ca. 3 måneder, hvor jeg har løbet 40-60 km om ugen, fortæller Kim Holst, som blev nr. 5397 i løbet.

Begge de udholdende deltagere i maratonløbet bedyrer, at det er en oplevelse, de ønsker at gentage.

- Man flytter nogle grænser i sig selv, siger Kim Holst. - Det kræver, som det gør i evangeliet, koncentration og udholdenhed at gennemføre. □

Lisbeth V. Andersen

Ikke alle missionspræsidenter er rige forretningsfolk

Ud af 81 nye missionspræsidenter, der begyndte deres mission i begyndelsen af juli, ejede 13 deres egen virksomhed.

19 missionspræsidenter var direktører eller ledende medarbejdere, 14 var kirkeansatte, 10 var undervisere på forskellige niveauer, 7 arbejdede i sundhedssystemet, 7 var sagførere. Herudover var 2 ingeniører, 2 officerer, 3 offentligt ansatte, 3 landmænd og 1 forsker.

Missionspræsidenterne har også en imponerende uddannelsesmæssig baggrund. 25 har doktorgrader eller lignende, 20 magistergrader og 27 bachelorgrader. De sidste 9 har angivet collegekurser eller andre uddannelser. □

Medlem udpeget som formand for religiøst råd

Søster Lee Pratt fra Bon Air Ward i Richmond Virginia Stake er udpeget som formand i 1991-1992 for det religiøse råd for Richmond-området.

Hun har repræsenteret Kirken i rådets bestyrelse siden 1985, da Kirken blev optaget som medlem af rådet.

Rådet består for tiden af 115 kristne og ikke-kristne religiøse grupper. Kirken har godt 5000 medlemmer i Richmond-området.

Søster Lee er informationschef i Richmond Virginia Stake og underviser på universitetet i Richmond. □

Ny generalautoritet fra Hawaii

Den nykaldede ældste Shimabukuro fra Hawaii (Foto: TD).

Det Første Præsidentskab har kaldet Sam K. Shimabukuro fra Honolulu i Hawaii som medlem af De Halvfjerds' Andet Kvorum.

Ældste Shimabukuro, 66, er født i Hawaii og har japanske forfædre. Han har en eksamen i offentlig forvaltning fra University of Hawaii og er nu pensioneret fra staten Hawaiis arbejdstilsyn.

Den nye generalautoritet har for nylig virket som stavspræsident for Honolulu West Stake. I 1981-1984 var ældste Shimabukuro præsident for Sendaimissionen i Japan og i 1985-1988 tem- pelpræsident i Tokyo.

Ældste Shimabukuro har også været biskop og medlem af højrådet. Som ung var han på mission i Northern Far East Mission (Japan og Korea).

Ældste Shimabukuro og hans hustru, Amy Michiko Hirose, har en afdød datter. □

Tværreligiøs gruppe bekæmper pornografi

Repræsentanter fra Kirkens informationsråd i det sydlige Californien deltog for nylig i det andet Årlige Forum mod Pornografi.

Forummet var arrangeret Knights of Columbus (en katolsk organisation), og deltagerne udgjorde en tværreligiøs gruppe af sidste dages hellige, katolikker, muslimer og protestanter.

Hovedtalere var Lourdes Baird, en føderal anklager, og ærkebiskop Roger Mahoni fra den katolske kirke.

Baird beskrev, hvordan et stigende antal producententer af pornografi nu kendes skyldige, og hvordan personlig ejendom og formue beslaglægges i henhold til USAs love om Racketeering-Influenced Corrupt Organizations (organiseret kriminalitet). □

Ældste Holland forelæser for engelske teologistuderende

Ældste Holland, der er områdepræsident for Danmark forelæste for de studerende på Centret for videregående studier i mormonteologi ved universitetet i Nottingham. (Foto: TD).

Ældste Holland indledte den 7. maj en række forelæsninger for teologistuderende ved universitetet i Nottingham.

Den 23 oktober 1990 blev der oprettet et center for videregående studier i mormonteologi ved Universitetet i Nottingham.

40 studerende overværede forelæsningen - alle ikke-medlemmer - der handlede om 'Studium og skabelse af Mormonkirkens historie'. Indledende sagde ældste Holland, at 'mormonisme ikke er en ny, men en meget gammel religion.'

Ældste Holland førte de studerende gennem Kirkens historie, og han talte især om Kirkens fremkomst i Storbritannien og de britiske helliges rolle i Kirkens historie. På et tidspunkt i 1850'erne var der tre gange så mange medlemmer i Storbritannien som i USA.

Professor J. Heywood Thomas, leder af det teologiske fakultet, kaldte afsluttende forelæsningen for 'en udmærket og meget inspirerende forelæsning ... der førte ind i Mormonkirkens levende fortid'.

Efter forelæsningen talte de studerende uformelt med ældste Holland om Kirkens retningslinier og tro. □

Kirken officielt anerkendt i Elfenbenskysten

Douglas Arnold, Kirkens første distriktspræsident i Elfenbenskysten yderst til venstre sammen med en gruppe primarybørn. (Foto: CH).

Ældste Richard P. Lindsay, områdepræsident i Afrika, mødtes den 19. april med indenrigsministeren i Elfenbenskysten ved underskrivelsen af dokumentet, der officielt anerkendte Kirken i Elfenbenskysten.

Ældste Ashton indviede landet til forkyndelse af evangeliet i september 1987. Dengang var der 16 medlemmer. I dag er der over 600.

Lige nu er der to missionærægtepar i landet, men med den officielle anerkendelse kan der komme flere missionærer, der kan begynde at missionere. □

Josephs og Hyrums efterkommere vil forskønne gravsted

Efterkommere af både Joseph og Hyrum Smith går sammen om et projekt, der skal istandsætte Smiths familiegravsted, hvor Profeten, Hyrum og 25 slægtninge er begravet.

Gravstedet ligger med udsigt over floden i Nauvoo mellem Water Street og Mississippi floden bag en bjælkehytte, hvor Joseph og Emma boede i begyndelsen af deres ophold i byen.

Blandt de begravede er forældrene Joseph Smith sen. og Lucy Mack Smith, Emma Smith og brødrene Samuel og Don Carlos Smith.

Projektet omfatter nye gravstene på Josephs, Emmas og Hyrums grave samt anlæggelse af nye blomsterbede og plantning af træer på området.

En indvielsesceremoni er planlagt den 4. august med deltagelse af præsident Wallace B. Smith (Joseph Smiths oldebarn) fra den Reorganiserede Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige og ældste M. Russell Ballard (Hyrum Smiths tipoldebarn) fra De Tolvs Råd. □

1 million flere medlemmer i USA på 10 år

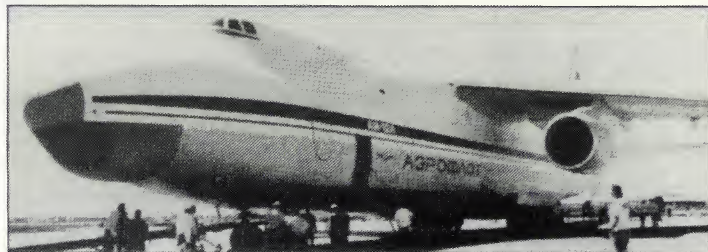
I løbet af de sidste 10 år er Kirkens medlemstal i USA vokset fra 3.293.000 til 4.267.000 medlemmer, en stigning på 30% eller lige knap en million medlemmer.

I samme periode voksede USAs befolkningstal med ca. 10%.

Godt halvdelen af Kirkens samlede medlemsskare på omkring 8 mill. bor altså stadig i USA.

I otte stater bor der nu over 100.000 medlemmer. Det er 3 mere end for 10 år siden. De tre nye stater er Texas, Nevada og Oregon. □

Russisk fly henter hjælp til Armenien i Salt Lake City

Et af verdens største fly. Det 420 tons tunge Antonov 124-fly i lufthavnen i Salt Lake for at hente forsyninger til Armenien. (Foto: CH).

Et russisk transportfly af typen Antonov 124 besøgte sidst i maj Salt Lake City for at hente nødhjælp, medicinsk udstyr og andre materialer skænket af virksomheder i Utah.

Ældste Packer, tidligere bombepilot, og andre generalautoriteter inspicerede flyet.

Flyet vil i Milwaukee i Wisconsin hente cementmaskiner, der skal anvendes til at støbe byggeelementer til hjemløse i Armenien efter jordskælvet for nogle år siden.

Hele lasten er skænket af en nødhjælpsorganisation, der ledes af Jon M. Huntsman, stavspræsident for Salt Lake Monument Park Stake. □

60 års uafbrudte udsendelser med Tabernakelkoret

To danskere i Tabernakelkoret. Fra venstre Conni Lawrence (fra Aalborg), Clifford Sørensen, tidligere missionær i Danmar, og Rita Jensen (fra Esbjerg). De synger alle tre i Tabernakel- koret. (Foto: DTS).

Søndag den 15. juli 1929 udsendte CBS for første gang 'Musik og Det Talte Ord' direkte fra Tabernaklet i Salt Lake City.

I de første mange år blev udsendelsen transmitteret i radioen, men da fjernsynet kom frem, kom der også billeder på udsendelsen.

Jubilæumsudsendelse på 60 minutter

60 års jubilæet blev fejret med en 60 minutters udsendelse, som i slutningen af august blev vist på de mange danske lokale radio- og tv-stationer, der hver uge sender 'Musik og Det Talte Ord'.

Hver søndag morgen udsendes programmet direkte via 200 radio- og tv-stationer. Andre 600 stationer bringer udsendelserne med en uges forsinkelse.

4. turné i Europa stor succes

- Tabernakelkoret har netop i juni i år for fjerde gang været på turné i Europa, denne gang Central- og Østeuropa, hvor koret flere steder kom for første gang, fortæller formanden for Dansk Tabernakel Kor Selskab, Kent Gade Olsen fra Kolding. Der var bl.a. forestillinger i Wien, Budapest og på Bolsjoj Teatret i Moskva.

- Overalt var der fulde huse, og disse forestillinger vil i løbet af 1992 blive udsendt via danske lokale radio- og tv-stationer.

- I øjeblikket synger to danskfødte kvinder i Mormon Tabernakelkoret. Det er Rita Jensen fra Esbjerg og Conni Lawrence (født Christensen) fra Aalborg. □

Sv Aage Andersen

Tabernakelkoret har et usædvanligt sprog

Dennis Mead, tidligere leder af Kirkens oversættelse i Europa, har udviklet et specielt sprog for Tabernakelkoret.

Sproget er hemmeligheden bag korets forbløffende evne til at synge på andre sprog. Det kaldes Lingua-Tone og er et fonetisk sprog.

Koret prøvede mange forskellige fonetiske systemer uden held. Alle var skabt til talesprog. Lingua-Tone er specielt beregnet til musik og ikke til talesprog.

- Kormedlemmer behøver egentlig ikke vide, hvad de synger, eller på hvilket sprog, de synger, siger bror Mead. Ved sang sørger musikken for tonehøjde og længden af lyden.

Som regel sørger Dennis Mead dog for en oversættelse, så koret også får indblik i det fremmede lands kultur. Ofte står teksten også på originalsproget ved siden af Lingua-Tone for kormedlemmer, der kender sproget.

Før 'oversættelsen' til Lingua-Tone besøges personer, der har sproget som modersmål, teksten læses op og indspilles på originalsproget. □

Br. Dennis Mead, sprogkoordinator for Tabernakelkoret. Br. Mead har opfundet en metode, der hjælper sangerne til at synge på forskellige sprog uden større vanskelighed. (Foto: CH).

Templet i San Diego tager form

Stålkonstruktionen i de 60 m høje spir på templet i San Diego er nu rejst.

Flere lokale tv-stationer har vist billeder af det imponerende byggeri, der er synligt fra en lokal hovedfærdselsåre, hvor der hver dag passerer en kvart million biler.

Første spadestik fandt sted i 1988, og byggeriet forventes fuldendt i begyndelsen af 1993.

Templet vil betjene et større område i det sydlige Californien og det nordlige Mexico. □